

■ СВЯТКУВАННЯ

Алла Пугачова скромно відсвяткувала день народження

Алла Борисівна орендувала для святкування свого 62-річчя ресторан у готелі «Метрополь». На закритій вечірці були присутні лише близькі та рідні для артистки люди.

На винну карту Алла не поскупилася. Список необхідного алкоголю співачка особисто погоджувала з персоналом ресторану. Вибір Пугачової впав на її улюблене рожеве шампанське. Весь вечір вона не випускала з рук келих із

Пугачова та Галкін заробили на «Ранковій пошті» мільйон доларів

Після пишних святкувань дня народження Алла Пугачова повернулася до роботи. Примадонна та її супутник Максим Галкін прибули до Києва, де протягом трьох днів знімали випуски програми «Ранкова пошта» на два сезони вперед. Роботодавці оцінили титанічну працю російських артистів. За чутками, гонорар зірок за три дні роботи склав мільйон доларів.

Марина Могилевська вагітна

«Так, Марина зараз вагітна. Але це — великий секрет! Вона останнім часом стала дуже забобонною і поки не хоче афішувати вагітність, як і ім'я батька дитини», — підтвердила новину одна з подруг Могилевської. Для Могилевської, якій у серпні виповниться 41 рік, майбутня дитина буде першою. До того з дітьми якоюсь не складалося: заважала акторська і телевізійна кар'єра, були й зі здоров'ям негаразди. Але найбільше, як запевняють деякі ЗМІ, на актрису вплинув розвал шлюбу з телемагнатом Олександром Акоповим.

Ольга Куриленко:

Я б подарувала собі навчання в Оксфорді

Вона сама визнає: «Опинитися там, де я опинилася, було неможливо». Проте якось їй, дівчинці, що народилася в скромній родині в Бердянську, це вдалося — стати своєю у Франції та Голлівуді. Вона вчить ролі, читаючи текст у голос і запам'ятовуючи свої репліки після другого прочитання. Та це лише один із численних талантів знаменитої акторки, моделі та нашої співвітчизниці Ольги Куриленко.

З того моменту, як шістнадцятирічна Оля виїхала з рідного Бердянська в Париж на запрошення одного з французьких модельних агентств, а потім зробила стрімку кар'єру акторки, вона буває в Україні вкрай рідко — все життя підпорядковане твердому графіку зйомок, розписаному на кілька років уперед. Але журналістам вдалося спілкуватися з актрисою саме після завершення зйомок французько-української картини «Земля забуття», які проходили цього разу в Україні.

— Чи могли ви в дитинстві уявити, що ваше життя складеться саме так?

— Ні. Я жила в такому середовищі, звідки було неможливо потрапити туди, де я опинилася. Ми були звичайною родиною — мама викладала в школі образотворче мистецтво, бабуся працювала терапевтом в одному з бердянських санаторіїв, а дідусь — на заводі. І жили ми вкрай скромно. Пам'ятаю, мені було років сім-вісім. Ми з мамою зайшли в магазин і купили на останні гроші три пляшки молока. Мама попросила мене потримати їх, а я відволілася, випустила — і пляшки розбилися. Збираючи уламки скла, які розлетілися по всьому магазину, і дивлячись на пролите молоко, я розуміла, що це була практично вся наша вечеря. Та найбільше мене вразило тоді те, як мама тихо і якось фатально сказала: «Ну що ж ти зробила. Ми залишилися без молока...», і в її очах я прочитала таку безвихідь. Мені так було її шкода — ніколи не забуду!

— Так, дійсно сумно...

— Та позитивні спогади теж є! Я, наприклад, люблю згадувати поїздки на нашу маленьку дачу, де були фруктовий сад і море. Там було весело, цікаво, а ще прокидався такий апетит, що будь-яка, навіть найпростіша їжа, наприклад, варені яйця, здавалася неймовірно смачною. Та й взагалі, дитинство в мене, незважаючи ні на що, було теплим... Коли я хворіла, відчувала зворушливу турботу мами та бабусі, які приносили мені бульйон і тепле молоко. А ще мені подобалося приходити в дідусеву кімнату (там був особливий, чоловічий, світ), забиратися до нього на коліна чи влаштуватися на ди-

вані й спілкуватися. Він грав мені на балалайці, гармоші чи гітарі та наспівував якісь пісеньки, читав книги, розповідав різні історії...

— Та все ж таки уявити, що ви зробите запаморочливу кар'єру моделі й акторки навряд чи можна було.

— Це правда. І мені дійсно пощастило. Французьке модельне агентство «Medison», яке запросило мене на роботу в Париж, авансом заплатило за мій квиток і проживання у Франції. Вони, до речі, все потім відняли з мого заробітку. Проте в той момент мого життя це був справжній шанс. Без нього мама б ніколи не змогла мені навіть квиток на літак у Париж купити. От так...

— Схоже на казку. А звідки взагалі з'явилось французьке модельне агентство та як вони про вас довідалися?

— Це сталося під час нашої з мамою поїздки в Москву. Там мене просто в метро й помітила режисер проекту «Академія зірок» Наталя Кременська. Вона підійшла до нас і відразу ж запросила на проби. Мені тоді виповнилося всього 13 років. Уявіть, наскільки це була несподівана пропозиція — нам із мамою потрібно було все зважити. До того ж із цією пропозицією було пов'язано багато турбот: ми повернулися додому, знайшли фотографа, зробили фотографії та відіслали їх у Москву.

Після цього Кременська подзвонила та сказала: «Прийжджайте». І ми поїхали, навіть не припускаючи, яким буде остаточний результат. Зустріч тривала кілька годин, але остаточну відповідь одержали тільки вранці наступного дня. Наталя подзвонила мамі та повідомила, що мене взяли. Завдяки цій пропозиції я спочатку пройшла навчання в «Академії зірок» у Москві та стала

зніматися для російських журналів. Коли ж мені виповнилося 16 років, одержала свою першу пропозицію попрацювати за кордоном. Так я й опинилася в Парижі, де підписала свій перший контракт. До слова, французька мова далася мені легко — вивчила її за шість місяців.

— Є щось, чому б ви хотіли навчитися?

— З цілком зрозумілих причин хочу вивчити ще кілька мов. А ще прагну повернутися до того, чим займалася у шкільні роки, — до балету та музики. Мені хотілося б всерйоз зайнятися хореографією. Є бажання, як би це сказати... висловлюватися тілом — дуже подобається рух такого роду. Це так природно. А ще — повернутися до гри на фортепіано. Адже я була однією з кращих учениць у музичній школі.

— Якби ви могли надіслати посилку самій собі в минуле, скажімо, на десять років назад, що б ви відправили?

— О-о-о, яке цікаве питання. Ви мене спантеличили... А якщо це неможливо надіслати?

— Неважливо! То що ж?

— Я б подарувала собі навчання в Оксфорді — досі мрію про таку висококласну освіту.

— Чого ви боїтеся?

— Для мене найстрашніше навіть не смерть, а самотність. Не фізична, коли в тебе немає пари, а та, при якій ти залишаєшся без підтримки та любові близьких людей. Але я люблю бути одна, коли знаю, що в будь-яку хвилину можу подзвонити близькій або рідній людині, і вона мені відповість. Це найважливіше для мене — відчувати підтримку близьких навіть на відстані!

Підготовлено за матеріалами інтернет-видань

■ ПРЕЗЕНТАЦІЯ

У Києві відкрився клуб обговорення «жіночих» тем

19-го квітня в арт-ресторані на вулиці Горького у Києві відбулася презентація та перше засідання жіночого клубу «Легко бути жінкою». Засновниками його стали Сумська, Цимбалюк, Гончарова та Калатай — ведучі однойменної програми на ТБ. Вони ж і виступили у ролі господарів вечора. Ідея такого клубу виникла, коли ми усвідомили, що відкрили для себе багато цікавих тем і широке коло

інтересів, якими нам хотілося б поділитися з іншими жінками. Ми точно знаємо, що жінкою бути легко, і наше завдання — донести цю думку, розкрити її та довести, що це дійсно так», — каже Гончарова.

Як повідомляють організатори спільноти, збори жіночого клубу проходять один раз на місяць. Проект організований для обговорення актуальних жіночих тем і має розважальний характер.

■ ВТРАТИ

Пішов із життя актор і режисер Михайло Козаков

На 77-му році життя після тривалої хвороби помер актор і кінорежисер Михайло Козаков. Режисер легендарних стрічок «Покровські ворота» та «Людина-амфібія» пішов із життя 22 квітня в ізраїльській клініці неподалік від Тель-Авіва.

Він народився 14 жовтня 1934 року у Ленінграді у сім'ї письменника. Зніматись у кіно почав у 1956 році, його дебютом став фільм Михайла Ромма «Вбивство на вулиці Данте». Козаков зіграв більше сорока ролей у фільмах. Серед найвідоміших картин за його участю: «Людина-амфібія», «Звичайна історія», «Солом'яний капелюшок», «Безіменна зірка», «Покровські ворота», «Здрастуйте, я ваша тітка», «Кохання-зітханья», «Дурні вми-

рають по п'ятницях» тощо.

У 1991-1996 роках Михайло Козаков жив в Ізраїлі, працював у Тель-Авівському камерному театрі, потім повернувся до Росії. У 1980 році став народним артистом РРФСР.

■ ОРИГІНАЛЬНИЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Байрак, Сумська, Вольнова і Білик стали «вибором року»

Минулого тижня один із ресторанів бізнесмена Миколи Тищенко відзначав свій день народження. Свято відбулося в стилі церемонії нагородження «Вибір року».

Ведучим дійства став манірний російський музикант Сергій Соседов. Своім скрипучим голосом він оголошував номінації. Цього разу символічного «Квітневого метелика» вручали винятково жінкам.

Зокрема, серед переможниць у різних номінаціях опинилися: Світлана Вольнова — «Світська персона року», Наталя Гоцуй — «Модель року», Юлія Айсина — «Дизайнер року», Ольга Сумська — «Актриса року», Оксана Байрак — «Продюсер року», Міка Ньютон — «Співачка року», Ольга Полякова — «Ведуча року».

У спеціальній номінації «Королева української сцени» нагороду отримала співачка Ірина Білик.

■ В ОЧІКУВАННІ КОНКУРСУ

Кіркоров готує учасника «Євробачення» від Швеції

Російський поп-король Філіп Кіркоров узявся підтримувати на цьогорічному «Євробаченні» шведського конкурсанта Еріка Сааде. «Про Еріка мені розповів композитор Фредерік Кемпе. Він написав для мене пісні «Королева», «Новий герой» і «Голос» для дуєту з Ганною Нетребко. Саме Фредерік — автор пісні «Pоріаг», із якою на конкурсі виступить Ерік Сааде», — пояснив Кіркоров.

«Я вирішив підтримати Еріка не тільки через дружбу з Фредеріком Кемпе, а й тому, що він по-справжньому талановитий виконавець, — каже Філіп. — За правилами «Євробачення» Росія не зможе голосувати за свого представника, зате в нас буде повне право голосувати за Еріка, який

стане сенсацією пісенного конкурсу», — рекламує свого підопічного поп-король.

До слова, європейські букмекери, як і Кіркоров, прогнозують гарньому шведові перемогу.

■ ДОКУМЕНТАЛЬНЕ КІНО

Кончаловський зняв фільм про Кучму

Леонід Кучма стане головним героєм фільму Андрія Кончаловського про відносини України і Росії.

Про те, що наближається до завершення його робота над документальним фільмом під назвою «Битва за Україну», Кончаловський повідомив у своєму блозі на «Ехо Москви». Проект режисера присвячений історії та сучасності України, боротьбі західної та східної цивілізацій за неї. Робота над стрічкою тривала майже три роки. Її героями стали десятки політичних і громадських діячів України, Росії, країн СНД і Західної Європи.

Головна драматургічна лінія будеться через бесіди автора з екс-президентом Леонідом Кучмою, чия книга «Україна не Росія» наштотувала автора на ідею цього проекту.